

РЕШЕНИЕ

№ 400

гр. Дупница, 23.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и седми юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослав Р. Саневски

при участието на секретаря Юлия Д. Йорданова Вукова
като разгледа докладваното от Мирослав Р. Саневски Гражданско дело № 20231510100584 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Т. В. В., ЕГН: *****, е предявил срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК: 130277958, със седалище и адрес: гр. София, район „Младост“, бул. „Цариградско шосе“ № 159 „Бенч Марк Бизнес Център“, с иск с правно основание чл. 109 от ЗС.

Ищецът твърди, че на 13.07.2022г., с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот с № 127, том III, рег. № 4151, дело № 301 от 2022г. на Л. С.-нотариус с район на действие Районен съд - Дупница, вписана в регистъра на Нотариалната камара под номер 527, придобил собствеността върху недвижим имот, представляващ Урегулиран поземлен имот III-97, попадащ в квартал 9 по регулационния план на ***, с урегулирано пространство на парцела от 724 кв.м., улична регулация, утвърдена със Заповед № 903/27.06.1985г. на Кмета на Община Дупница, при граници и съседи на парцела по скица: улица заключена между осови точки 41-42, УПИ IV-146 и УПИ II-97.

В така описания недвижим имот се намира електрически стълб, част от разпределителната мрежа ниско напрежение на ответника. Ищецът отправил до ответното дружество писмено заявление за преместването му, като във връзка с това на 11.11.2022г. било извършено посещение от негови служители. На 25.11.2022г. ищецът получил писмен отговор, с който ответното дружество го уведомява, че след извършеното посещение е установено, че се касае за стълбовидни линии ниско напрежение, които минават през неговия имот. Последните представляват част от въздушна мрежа, която влиза в капитала на електроразпределителното дружество и са изградени и въведени в експлоатация съгласно

действащите правила и норми за разполагане на технически проводни и съоръжения, преди придобиване на имота от страна на ищеца. Позовават се на сервитутна зона, възникнала съгласно отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност (ЗЕЕЕ), и излагат съображения за ограниченията, които в тези случаи собствениците на имоти следва да търпят. В случай, че има необходимост от изместване на съоръжения, то същите следва да се изпълнят по реда на Закона за устройство на територията (ЗУТ) за сметка на лицето, по чиято инициатива се иска промяната.

В цялата съхранявана при ищеца документация обаче, включително такава преди покупката на имота, не е налична информация електрическият стълб да е нанесен където и да било. Той не фигурира нито в документа за собственост, въз основа на който предходните собственици са продали имота на ищеца, нито в издаваните от Община Дупница скици, нито в издадена от Община Дупница по искане на предходните собственици на имота виза за проектиране. Стълбът е разположен в сравнително централно място в имота, създава пречки за ползването му по предназначение, както и за изграждане на каквато и да било постройка.

Ищецът излага пространни правни съображения, че стълбът е изграден, монтиран и въведен в експлоатация, без да е спазена действащата нормативна уредба. Предвид изложеното, ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да премахне описаните стълбовидни линии ниско напрежение, които минават през имота на ищеца. Претендира разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е депозиран отговор от ответника, с който се изразява становище за неоснователност на предявения иск.

Твърди се, че процесният електрически стълб представлява част/елемент от съществуваща въздушна мрежа ниско напрежение - МНН от съществуващ трансформаторен пост с диспечерско наименование „Кременик“. Стълбът, като част/елемент от линейното електрическо съоръжение, както и разпределителната ел. мрежа НН /ниско напрежение/ представляват енергиен обект по смисъла на §1, т. 16 от ДР на Закона за енергетиката и енергийната ефективност ЗЕЕЕ /обн. ДВ, бр.64 от 16.07.1999 г., отм./, съответно на §1, т.23 от ДР на Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Както трафопоста, така и МНН са изградени в периода преди 1992г., т.е. по време на действието на Закона за електростопанството /ЗЕл, обн. ДВ, бр.95 от 1975 г., отм. През 1998 г./, съгласно който електрическите уредби и мрежи за пренос и разпределение на ел. енергия са единствено държавна собственост, като средствата за изграждането им са били осигурявани от единния държавен бюджет /ЗТСУ /отм./. След изграждането им, обектите са били предавани на съответната държавна структура /предприятие, извършващо дейността по електроснабдяване/. Законът е допускал използването дори на частни имоти за изграждането на енергийни обекти с благоустройствена цел.

Предвид изложеното, находящите се в собственост на ищеца недвижим имот, както той твърди, енергийни обекти са разположени и съществуват там при наличие на валидно правно и нормативно основание. Достъпът до същите за обслужване и експлоатация,

включително при възникнали аварии, следва да се осигурява непрекъснато и безпрепятствено, съответно да осъществява именно при спазване разпоредбите на Закона за енергетиката и Наредба № 16/09.06.2004г. за сервитутите на енергийните обекти.

По отношение на изместването на електрическите съоръжения, сочи, че съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУТ и чл.10, ал. 2 от Наредба № 6 от 9 юни 2004г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи /обн. ДВ, бр. 74 от 2004 г., изм. и доп./, ако във връзка с извършването на строителни или други дейности се налага да се измени положението на съществуващи електрически съоръжения, това се извършва от и за сметка на възложителя, т.е. заинтересования от изместването. Освен това, стълбът е бил изграден в имота, преди придобиването на имота от ищеца. Следователно ищецът е придобил имота, със съществуващия енергиен обект, поради което за ответното дружество е налице сервитут по отношение на същия. Излага подробни правни съображения. Претендира разноски.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

От приетия като доказателство по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 127, том III, рег. № 4151, дело № 301 от 2022г. на Л. С.-нотариус с район на действие Районен съд - Дупница, се установява, че ищецът е придобил собствеността върху недвижим имот, представляващ Урегулиран поземлен имот III-97, попадащ в квартал 9 (девети) по регулационния план на ***, с урегулирано пространство на парцела от 724 кв.м., улична регулация, утвърдена със Заповед № 903/27.06.1985г. на Кмета на Община Дупница, при граници и съседи на парцела по скица: улица заключена между осови точки 41-42, УПИ IV-146 и УПИ II-97. По делото е приет като доказателство и нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 162, том I, рег. № 1478, дело № 149 от 2011г. на С. С.-нотариус с район на действие Районен съд – Дупница, с който праводателите на ищеца са придобили собствеността върху процесния имот.

Не е спорно между страните, а се установява и от заключението на изготвената съдебно-техническа експертиза, че в така описания недвижим имот се намира електрически стълб, част от разпределителната мрежа ниско напрежение на ответника. Приложени са към исковата молба и водената между страните кореспонденция по повод находящия се в имота на ищеца електрически стълб, както и издадена на праводателите на ищеца виза за проектиране от Главния архитект на общ. Дупница.

С отговора на исковата молба е представена счетоводна справка, видно от която МНН ТП „Кременик“, с. Кременик е включен в баланса на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД. Представени са и следните документи: Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07/13.08.2004г., издадена от ДКЕВР, Разпореждане № 46/07.11.1991г. на МС за образуване на „НЕК“ ЕАД; Заповед № ДВ-143-А от 24.04.2000г. на ДАЕЕР за отделяне на „ЕРП-София-област“ ЕАД, ведно с разделителен протокол и списък към него; Решение № 1/28.04.2000г. по ф.д.№6315/2000г. на СГС; Решение № 20/02.11.2007г. по ф.д.№6358/2000г. на СГС и Решение № 21/29.01.2008г. по ф.д.

№6358/2000г. на СГС, във връзка със статута на ответното дружество, от които се установява, че след влизане в сила на Търговския закон /01.07.1991г./ обединенията, комитетите и предприятията от системата на Асоциация "Енергетика" се трансформират в търговско дружество с държавно имущество „НАЦИОНАЛНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА КОМПАНИЯ” ЕАД /”НЕК” ЕАД/. През 2000 г. „НЕК” ЕАД се преобразува чрез отделяне на ново еднолично акционерно дружество с фирма „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ-СОФИЯ-ОБЛАСТ” ЕАД. С решение № 20 от 2.11.2007 г., СГС вписва прекратяване без ликвидация и преобразуване на „Електроразпределение-София-област” ЕАД чрез вли.ето му в „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ-СТОЛИЧНО” АД. През 2008 г. с Решение № 21 от 29.01.2008 г. на СГС по ф.д. № 6358 от 2000 г. е вписана промяна на наименованието на „Електроразпределение-Столично” АД на „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ” АД. С новото си търговско наименование и на основание Закона за търговския регистър, „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ” АД, сега „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД, е вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията към Министъра на правосъдието с ЕИК № 130277958. Същото притежава лицензия за разпределение на електрическа енергия рег. Л-135-07 от 13.08.04 г., издадена от ДКЕВР при условията и по реда на ЗЕ, във връзка с което се характеризира като енергийно предприятие, чиято легална дефиниция се съдържа в § 1, т. 24 от ДР на ЗЕ /сега действащ/.

От приетото заключение на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза се установява, че процесният бетонен стълб е елемент от въздушна стълбова линия на мрежа НН /ниско напрежение 230-400 в./, захранена от ТП“Кременик“- изграден специално за тази цел. Това е вторият стълб на изходящия от трафопоста въздушно положен извод на МНН за с.Кременик. Обектът е изграден и въведен в редовна експлоатация преди 1992г.- годината на капитализация на актива в счетов. система САП.

Трафопост „Кременик“ е изграден единствено с цел захранване уличната ел.мрежа НН вс. Кременик. Свързан е чрез специално изградено за случая ВЕО 20 кв. /киловолта/ от Извод 20 кв. „Дяково“. Това е единствен /краен/ трафопост по този извод 20 кв., без друга функция нито към момента на изграждането му, нито понастоящем. Без да е изградена селската ел. мрежа на с. Кременик, съществуването на трафопоста и захранващия го електропровод 20кв. би било безсмислено. В случая скъпото съоръжение в сравнение със селската ел. мрежа е именно трафопоста и захранването му на ниво 20кв. На това основание експертизата прави категоричен технически извод, че годината на изграждане на ТП “Кременик“ е и година на изграждане на „МНН ТП Кременик“, част от която мрежа е и процесния бетонен стълб в имота на ищеца. По тази чисто техническа причина в счетоводната система САП на процесния обект е даден номер и наименование „МНН ТП Кременик“ /Мрежа НН /ниско напрежение/ КЪМ ТП „Кременик“/.

Техническият анализ по отношение типа на трафопоста, типа на елементите на въвода 20 кв. към него, типа на изводите от него, типа на ел. таблата по него, типа на други окомплектовани го технически елементи и типа на изходящите от трафопоста стълбове, вкл. този в имота на ищеца, води до технически извод за строеж от преди поне 50 години.

За обекти, изградени и въведени в редовна експлоатация преди 1992г. са в сила действащите нормативи към момента на изграждането им. При направения обстоен оглед на място експертизата установява, че са спазени както техническите нормативи към момента на изграждане на процесния стълб, така и понастоящем действащите технически нормативи по отношение местоположение /ситуиране в линия/, разстояние между стълбовете на въздушната линия НН, височина на полагане проводниците /габарит спрямо кота-teren/, провес на проводниците в съответното /2-ро/ междустълбие, както и начина на монтаж на въздушната електропроводна линия. Експертизата уточнява, че по отношение чисто техническите норми за монтаж на такива съоръжения има пълна приемственост между действащите такива през годините преди 1992г. и понастоящем действащите строителни и технически нормативи.

Статутът на такива енергийни обекти е нормативно постановен както сл.: ЗУТ, 2001г.-ПЗР, §16.(1): „Строежи, изградени до 7 април 1987г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и

нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване и забрана за ползване“; ЗИДЗУТ-ПЗР, пар.127, ал.1: „Търпим строеж-изграден до31.03.2003г“. При техническа възможност и след изготвяне проект по ЗУТ, съгласуван с ЕСП, Наредба № 6/09.06.2004г./ДВ.бр.74/2004г. за присъединяване на ел. обекти, предвижда изместването да бъде за сметка на заинтересования Възложител.

При огледа на място на ТП „Кременик“ и процесната мрежа ниско напрежение /МНН-възд. извод от ТП/, включително бетонния стълб в имота на ищеца, експертизата установява, че цитираните съоръжения са включени под напрежение и снабдяват с ел. енергия всички битови и стопански потребители в с. Кременик.

От приложената по делото счетоводна справка е видно, че процесната мрежа НН, вкл. находящия се в имота на ищеца бетонен стълб, е изградена преди 1992г. Датата 01.03.1992г. е дата на капитализация на актива в системата САП, в която система се въвеждат само реално въведени в експлоатация обекти. Не се начислява счетоводна амортизация /изхабяване/ на невъведен в експлоатация обект, защото едва след въвеждането му в експлоатация обектът започва да се изхабява /амортизира/ във времето. Обектът „Мрежа НН“ е въведен счетоводно с балансова стойност 1160 лв. и отчетна стойност 0,00лв. Към годината на въвеждането му обектът е бил вече набрал цялата си амортизационна стойност-в резултат на непрекъснатата експлоатация от момента на въвеждането му в редовна експлоатация- до момента на капитализирането му в системата САП- 01.03.1992г. Обект „МНН към ТП „Кременик“ е част от ел. разпределителната мрежа НН на с. Кременик, включена към националната енергийна система на ниво 20 кв. чрез Трафопост „Кременик“. Собственик на всички ел. разпределителни мрежи в Югозападна България е „ЕРМ Запад“ЕАД.

По делото са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпита на свидетелите

Г. О. Г. и Д. Н. Д.-служители на ответното дружество на длъжност „елекромонтьор“, чиито показания съдът прецени съобразно разпоредбата на чл. 172 от ГПК, предвид възможната им заинтересованост от изхода на делото в полза на ответника и кредитира като обективни и кореспондиращи на останалите събрани по делото доказателства.

Свидетелите дават категорични и безпротиворечиви показания, че откакто работят в ответното дружество (свидетелят Г.-от 1996г., а свидетелят Д.-от 1992г.) линията за ниско напрежение от ТП „Кременик“, част от която мрежа е и процесния бетонен стълб в имота на ищеца, не е променяна никога и се ползва за снабдяване с ел. енергия на потребителите в с. Кременик. От свои колеги знаят, че линията е съществувала в сегашния си вид много години преди те да започнат работа и никога не е измествана.

Анализът на така установените факти и обстоятелства по делото налага следните правни изводи:

Искът по чл. 109 ЗС предоставя правна защита на собственика срещу всяко пряко/косвено неоснователно въздействие/създадено състояние, посегателство/вредно отражение над обекта на правото на собственост, което може и да не накърнява владението, но ограничава, смуцава и пречи на допустимото и пълноценно ползване на вещта от собственика ѝ според нейното предназначение.

Уважаването на негаторния иск е обусловено от кумулативното наличие на две предпоставки: ищецът да е носител на право на собственост или ограничено вещно право върху процесната вещ; неоснователно въздействие върху вещта от страна на ответника, което, без да отнема владението, ограничава, смуцава и пречи на пълноценното използване на имота според предназначението му. В т. 3 от ТР № 4/06.11.2017 г. по тълк.д. № 4/2015 г. на ОСГК на ВКС е прието, че за уважаване на иска по чл. 109 от ЗС е необходимо ищецът да докаже, че неоснователното действие на ответника му пречи да упражнява своето право, като ВКС приема, че е необходимо установяването на двата посочени кумулативни елемента – неоснователно въздействие /действие или бездействие/ на ответника върху собствения на ищеца имот и създаване в резултат на това поведение пречки за ищеца за използването на имота, по-големи от обикновените /чл. 50 от ЗС/, като преценката по всяко дело е конкретна и базирана на твърденията на ищеца и събраните по делото доказателства.

От друга страна, защитата на собствеността по реда на чл. 109 ЗС следва да съответства на нарушението и да се ограничава с искане за преустановяване само на онези действия или състояния, в които се състои неправомерното въздействие върху вещното право на ищеца, без да ги надхвърля (в този смисъл Решение № 139 от 25.06.2010 г. по гр.д. № 457/2009 г., I г.о. на ВКС). Следователно такъв иск може да се води успешно само ако е налице конкретно нарушаване на правата на ищеца. Не всяко въздействие, обаче върху имота може да бъде предмет на предвидената петиторна защита, а само това, което е неоснователно, т.е. противоречи на установения правен режим на ползване на имотите и по този начин накърнява чуждите права, предмет на защита. Искът е относим към фактическото действие, надхвърлящо ограниченията на собствеността (в т. см. Решение №

690 от 08.02.2010г. по гр.д. № 3394/2008г., IV ГО на ВКС, Решение № 316 от 18.02.2005г. по гр.д. № 2746/2003г., IV ГО на ВКС, Решение № 57 от 26.03.2013г. по гр.д. № 907/2012г., II ГО на ВКС, Решение № 1344/13.01.2009г. по гр.д. № 5868/2007г., II ГО на ВКС, и др.).

В настоящия случай, от събраните в производството доказателства се установява по безспорен начин, че ищецът е станал собственик на Урегулиран поземлен имот III-97, попадащ в квартал 9 по регулационния план на ***, с урегулирано пространство на парцела от 724 кв.м., улична регулация, утвърдена със Заповед № 903/27.06.1985г. на Кмета на Община Дупница, при граници и съседи на парцела по скица: улица заключена между осови точки 41-42, УПИ IV-146 и УПИ II-97, чрез договор за покупко-продажба, обективиран в Нотариален акт за № 127, том III, рег. № 4151, дело № 301 от 2022г. на Л. С.-нотариус с район на действие ДРС, в който недвижим имот се намира електрически стълб, част от разпределителната мрежа ниско напрежение на ответника.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства, както и от заключението на вещото лице инж. П. по назначената и изслушана съдебно-техническа експертиза, съдът приема за установено по безсъмнен начин, че линията ниско напрежение от ТП „Кременик“, част от която е и процесният стълб е изградена преди 1992г. и не е променяна.

Основният спорен момент по делото е досежно това, държейки съоръжение в имота на ищеца, извършва ли ответното дружество неоснователно въздействие върху последния, съответно това действие възпрепятства ли упражняване правото на собственост на ищеца в пълен обем.

Съдът намира, че доколкото в случая се касае до строеж в чужд имот, то не е необходимо собственикът да доказва с какво строежът му пречи да упражнява правото си на собственост в пълен обем, тъй като този извод следва от самото естество на твърдяното нарушение. Освен това, доколкото в случая се касае до енергиен обект, в случая и самият закон предвижда ограничения на правото на собственост /чл.64, ал.2, т.3 от ЗЕ, чл.14 от Наредба №16 от 09.06.2004г. за сервитутите на енергийните обекти/.

Досежно въпроса следва ли ищецът да търпи чуждото съоръжение в имота си: ответната страна твърди, че процесното съоръжение представлявало енергиен обект и за него е възникнало сервитутно право по силата на самия закон, като се позовава на разпоредбата на §26, ал.1 ПЗР от ЗЕ и чл.60 от ЗЕЕЕ. Съгласно сочената норма /чл.60 от ЗЕЕЕ, в сила 1999-2003г./, около енергийните обекти се създават сервитутни зони, като сервитутното право възниква за съществуващите към влизането в сила на този закон енергийни обекти по силата на закона, а за новите такива-с отреждане на терена.

В настоящия случай, от събраните по делото доказателства се установи безсъмнено, че съоръжението е изградено преди 1992г., т.е. е съществувало към момента на влизане в сила на ЗЕЕЕ/отм./. В сега действащия ЗЕ е продължено това законодателно положение, като изрично в §26 от ПЗР на ЗЕ е посочено, че възникналите по силата на отменения ЗЕЕЕ сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към влизането в сила на този закон енергийни обекти запазват действието си.

Съгласно пар. 26 от ПЗР на ЗЕ, възникналите по силата на отменение ЗЕЕЕ сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към влизането в сила на ЗЕ енергийни обекти запазват действието си. / Решение № 237/09.04.2009г. по гр.д. № 621/08г., ГК, III го. На ВКС/. Установеният от закона сервитут трябва да отговаря на законовите изисквания за изграждането на енергиен обект и нормите за безопасност. Ако те не са спазени, не възниква сервитут и изградения обект смущава правото на собственост / Решение № 454/14.12.2012г. по гр.д. № 467/2012г. I г.о. на ВКС по реда на чл.290 от ГПК/.

Както се установява от заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза, изграждането на процесния енергиен обект отговаря на законовите изисквания за изграждането на енергиен обект и нормите за безопасност. При изграждането му са спазени всички действащи към онзи момент нормативни изисквания на ЗПИНМ и ППЗПИНМ. С оглед на това, съдът приема, че в полза на ответното дружество е възникнал сервитут за процесния енергиен обект, поради което предявеният негаторен иск е неоснователен и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК, ищецът следва да заплати на ответното дружество сторените от тях разноски в производството в размер на общо 250.00 лв. (100.00 лв.-юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съобразно чл. 78, ал. 8, вр. с чл. 37 от ЗПр.Пом. и 150.00 лв.-внесен депозит за вещо лице).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН, предявения от Т. В. В., ЕГН: ***, срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК: 130277958, със седалище и адрес: гр. София, район „Младост“, бул. „Цариградско шосе“ № 159 „Бенч Марк Бизнес Център“, с иск с правно основание чл. 109 от ЗС, за осъждане на ответното дружество, да преустанови неоснователните си действия, с които пречи на ищеца да упражнява правото си на собственост върху УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ III-97 /парцел трети, отреден за имот планоснимачен номер деветдесет и седми/, попадащ в квартал 9 /девети/ по регулационния план на ***, с урегулирано пространство на парцела от 724 кв.м., улична регулация, утвърдена със Заповед № 903/27.06.1985г. на Кмета на Община Дупница, при граници и съседи на парцела по скица: улица заключена между осови точки 41-42, УПИ IV-146 и УПИ II-97, като премахне изградения в поземления имот електрически стълб, част от линията за ниско напрежение от ТП „Кременик“, включена в разпределителната мрежа ниско напрежение, собственост на ответника.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, Т. В. В., ЕГН: ***, ДА ЗАПЛАТИ НА „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК: 130277958, със седалище и адрес: гр. София, район „Младост“, бул. „Цариградско шосе“ № 159 „Бенч Марк Бизнес Център“, сумата от 250.00 (двеста и петдесет) лева, представляваща сторените от ответника разноски в производството за юрисконсултско възнаграждение и депозит за**

възнаграждение на вещото лице по назначената СТЕ.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Кюстендил в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____